

Full diocesà

13 de setembre del 2020

p5 – Informació sobre la Jornada Diocesana d'enguany

p7 – El Sant Pare recupera les audiències amb fidels

Dia de la Catedral i Jornada Diocesana

2020

DIUMENGE 20 DE SETEMBRE

17:00 h Celebració de l'Eucaristia a la Catedral de
Sant Pere de Vic, presidida pel Bisbe Romà

«Mentre vivim, vivim per al Senyor, i quan morim, morim per al Senyor»

Diumenge XXIV durant l'any / Cicle A

Lectura del llibre de Jesús fill de Sira

És odiós irritar-se i guardar rancúnia, però el pecador ho fa i no vol apaivagar-se. El venjatiu toparà amb la venjança del Senyor, que li demanarà compte rigorós dels seus pecats. Perdona als altres el mal que t'han fet, i Déu et perdonarà els pecats quan tu el preguis. L'home que s'irrita contra un altre home, com pot esperar que el Senyor li retorni la salut? No s'ha compadit d'un home com ell i ara s'atreveix a pregar pels seus propis pecats? Si ell, que és de carn i ossos, guarda rancúnia, qui li obtindrà el perdó quan haurà pecat? Recorda la fi que t'espera i amainarà la teva enemistat; pensa en la mort, i guardaràs fidelment els manaments. Recorda't dels manaments, i no seràs rancorós amb els altres; pensa en l'aliança de l'Altíssim, i no tindràs en compte l'ofensa rebuda.

(27,30-28,7)

Salm responsorial

El Senyor és compassiu i benigne,
lent per al càstig, ric en l'amor.

[102]

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Germans, cap de nosaltres no viu ni mor per a ell mateix: mentre vivim, vivim per al Senyor, i quan morim, morim per al Senyor. Per això, tant si vivim com si morim, som del Senyor, ja que, si Crist va morir i va tornar a la vida, va ser justament perquè havia de ser sobirà de morts i de vius.

(14,7-9)

Lectura de l'evangelí segons sant Mateu

En aquell temps, Pere preguntà a Jesús: «Senyor, quantes vegades hauré de perdonar al meu germà el mal que m'haurà fet? Set vegades?» Jesús li respon: «No et dic set vegades, sinó setanta vegades set. Per això passa amb el Regne del cel com amb un rei que va voler demanar comptes als qui ocupen els llocs de govern. Tot just començava, ja li van presentar un dels seus ministres, que li devia deu mil milions. Com que no tenia res per pagar, el rei va manar que venguessin tots els seus béns, i a ell mateix, amb la seva dona i els seus fills, els venguessin com a esclaus, per poder pagar el deute. Però ell se li llançà als peus i li deia:

“Tingueu paciència i us ho pagaré tot.” Llavors el rei, se'n compadí, el deixà lliure i li perdonà el deute. Quan sortia, trobà un dels seus col·legues que li devia uns quants diners, l'agafà i l'escanyava dient-li: “Paga'm tot el que em deus.” L'altre se li llançà als peus i el suplicava: “Tingues paciència i ja t'ho pagaré.” Ell no en va fer cas, i el va tancar a la presó fins que li pagués el deute. Els altres col·legues, en veure-ho, se n'entristiren molt i anaren a informar el rei de tot el que havia passat. El rei el cridà i li digué: “Que n'ets, de mal home! Quan tu em vas suplicar, et vaig perdonar tot aquell deute. No t'havies de compadir del teu col·lega, com jo m'havia compadit de tu?” Llavors el rei el posà en mans dels botxins, perquè el torturessin fins que pagués tot el deute. Això farà amb vosaltres el meu pare celestial si cadascú no perdona de tot cor el seu germà.

(18,21-35)

«Quan tu em vas suplicar, et vaig perdonar tot aquell deute. No t'havies de compadir del teu col·lega com jo m'havia compadit de tu?»

Perdonar de tot cor el germà

Joan Mir Tubau, prev.

L'apòstol Pere vol tenir les coses ben apamades i pregunta: «Quantes vegades hauré de perdonar el meu germà?» És de suposar que la resposta de Jesús el devia deixar descol·locat: cal perdonar sempre. El perdó que predica Jesús no té límits. A l'hora de perdonar no hi ha càlculs que hi valguin. Això és molt bonic de sentir, representa una gran novetat en relació al que la gent del temps de Jesús estaven acostumats a escoltar dels rabins. Però, és practicable? Aquest és el repte!

Sabem minimitzar les ofenses que fem als altres i amb la mateixa traça —o més!— sabem engrandir les ofenses que ens fan els altres. Tenim la balança desequilibrada, i per això ens costa tant de perdonar. ¿Us imagineu si en seria, de fàcil, de perdonar si tan sols mesuréssim amb equitat les ofenses que ens puguin fer? Però tenim la pell tan fina que qualsevol esgarrinxada, sovint superficial, esdevé un daltabaix, una mena d'atemptat a la nostra dignitat personal. Som pecadors, i només la gràcia de Déu pot ajudar-nos en l'art del perdó.

La paràbola il·lustra perfectament els excessos que podem cometre quan no sabem mesurar les coses amb equitat. El ministre de la paràbola s'excedeix: «agafà el col·lega i l'escanyava». I tot per un deute de quatre rals. Aquesta reacció tan desproporcionada fa del ministre un mal home. Ha implorat misericòrdia per a ell i ara és immisericordiós amb un seu company. No sap estimar, té un cor eixarreit.

La imatge

El rei ha perdonat al servent una quantitat gran, que mai no li hauria pogut tornar, mentre que el servent tanca a la presó el col·lega per uns jornals assequibles. Queda lleig! El teu germà bé es mereix un tracte semblant al que Déu ha tingut amb tu. El perdó de Déu no té límits, i el qui ha estat perdonat per ell ha de perdonar en la mateixa quantitat totes les vegades que calgui.

Paràbola del servent despietat (1790).
Jan Luyken

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

14 dilluns

—L'Exaltació de la Santa Creu
—La Mare de Déu de l'Abellera
—Aniversari de l'ordenació episcopal de Mons. Romà Casanova
Nm 21,4b-9 o bé Fl 2,6-11/Salm 77/
Jn 3,13-17

15 dimarts

—La Mare de Déu dels Dolors
1Co 12,12-14.27-31a/Salm 99/Jn
19,25-27 o bé Lc 2,33-35

16 dimecres

—Sant Corneli i Sant Cebrià.
—Beat Ignasi Casanovas
1Co 12,31-13,13/Salm 32/
Lc 7,31-35

17 dijous

—Sant Robert Bel·larmino
—Santa Ariadna
—L'estigmatització de Sant Francesc
—La Dedicació de la Catedral de Vic
1Co 15,1-11/Salm 117/Lc 7,36-50

18 divendres

—Santa Sofia
1Co 15,12-20/Salm 16/Lc 8,1-3

19 dissabte

—Santa Maria de Cervelló (o de Socors)
—Sant Gener
1Co 15,35-37.42-49/Salm 55/
Lc 8,4-15

20 Diumenge XXV de durant l'any/ Cicle A

Is 55,6-9/Salm 144/Fl 1,20c-
24.27a/Mt 20,1-16

Activitats educatives al MEV

Adaptades a la present situació

Aquest serà un curs excepcional. Per això el Museu Episcopal de Vic (MEV) ha adaptat el programa d'activitats presencials als nous protocols sanitaris amb l'objectiu d'oferir una visita segura. Algunes de les activitats, com és el cas de «VICUS. Una ciutat en joc!» o «AUSO. Una de romans», combinen la visita al museu amb un petit recorregut per la ciutat de Vic. Podeu consultar les activitats a la pàgina web i les adaptacions que s'han fet a les mesures anti-Covid per a Educació Infantil, Educació Primària, i per a alumnes de Secundària,

Formació Professional i Batxillerat.

Davant la incertesa d'aquest nou curs, el MEV aposta per oferir noves propostes més enllà de la visita presencial, amb recursos que permetin reforçar la relació escola-museu. «El MEV a l'escola» és un projecte que té per objectiu traslladar l'experiència del museu a l'aula amb recursos digitals, materials pedagògics en préstec, activitats presencials a les escoles amb l'equip educatiu del museu i projectes de col·laboració.

Suspès el pelegrinatge diocesà a Polònia

S'ha acordat de suspendre el pelegrinatge diocesà a Polònia, previst per als pròxims 19-26 d'octubre, degut a la decisió de Polònia de prohibir tots els vols procedents d'Espanya.

Es fa saber a tots els qui havien reservat plaça que Ruth Travel es posarà en contacte amb ells per organitzar el tema del reemborsament corresponent.

Necrològica

Mn. Josep Maria Vilà i Macià

Havia nascut a Vic el dia 19 de setembre de 1929 i va rebre l'orde del presbiterat el 27 de juny de 1954.

Exercí el seu ministeri de prevere com a vicari mestre de la parròquia de Santa Maria de Seva (1954), vicari de la parròquia de la Mare de Déu del Carme de Manresa (1955) i encarregat de l'església de Sant Bartomeu de Llaers i professor del Col·legi Sant Miquel de Vic (1956). Fou capellà administrador interí de les Quaranta Hores (1964). Va ser professor de l'Escola Industrial de Vic i capellà de les Dominiques de l'Ensenyament de Vic (1970). Col·laborava a la parròquia de Lurdes i a la de Sant Domènec de Vic, ciutat on vivia jubilat.

Va morir a la residència de les Josefines de Vic el dia 4 d'agost, a noranta anys d'edat i seixanta-sis de ministeri de prevere. Al cel sia.

La missa a la catedral concentra la Jornada Diocesana

Diumenge vinent a les 5 de la tarda presidida pel senyor bisbe

Diumenge vinent, dia 20 de setembre, es dona el tret de sortida al curs 2020/2021 amb el Dia de la Catedral i la Jornada Diocesana. Les circumstàncies actuals no ens permeten la trobada matinal, que aquest any volia fer especial èmfasi en el desenvolupament del Sínode Diocesà. Per aquest motiu, la convocatòria es condensarà en l'acte central: l'eucaristia presidida pel bisbe Romà a la catedral de Vic. Serà a les cinc de la tarda, amb les mesures de seguretat adequades al temps present. Per aquest motiu, també aquest diumenge es farà una pregària especial per l'inici de curs i pel Sínode Diocesà, «Sínode per l'Esperança», a la catedral i en totes les parròquies de la diòcesi.

Estem fent camí, enmig del Sínode Diocesà, i, sigui quina sigui la situació, no podem oblidar per què ha estat convocat i quin és el seu objectiu: davant aquest moment de canvi d'època i dels reptes que suposa, el bisbe va considerar convenient de convocar un sínode a fi de discernir junts la voluntat de Déu per a la nostra diòcesi i dur a terme la missió que li és pròpia, difonent l'Evangeli i portant les persones a trobar-se amb Crist.

Replantejar la manera en es desenvolupa aquest camí sinodal, adaptant-nos a la conjuntura actual, ens ajudarà a avançar prenent les mesures adients i acollint la realitat que estem vivint.

Durant els darrers mesos, en la crisi del coronavirus, tots hem après alguna cosa. No parlem tan sols d'haver après a utilitzar millor eines tecnològiques —que ben segur ha estat així per a molts— sinó també d'un aprenentatge més difícil de definir. La nostra manera de viure ha experimentat grans canvis, cosa que ens ha obligat a adoptar diferents rutines, noves formes de connectar amb els altres i posar en evidència les habilitats interpersonals i socials. Aquestes habilitats comprenen les qualitats, els comportaments i la disposició necessària per a adaptar-se a les noves circumstàncies.

Com a creients «sabem que Déu ho disposa tot en bé dels qui l'estimen» (Rm 8,28) i sabem també que les dificultats són font de gràcia. Tots hem experimentat el corrent de solidaritat que ha nascut d'aquest moment complicat; també la reflexió personal i col·lectiva sobre la nostra manera de viure i el sentit de tot plegat.

És un temps en què el discerniment de la voluntat de Déu és més rellevant que mai. Mirem d'adaptar-nos amb senzillesa i creativitat a les circumstàncies actuals; aprofitem aquest temps per a acostar-nos més a Déu i ell ens inspirarà maneres de viure la caritat amb els germans i avançar malgrat les dificultats actuals. Aquest curs que comencem en una època de canvis ens hi convida; el Sínode és un instrument per a aquest discerniment comunitari.

La celebració podrà seguir-se en directe pel canal youtube del Bisbat

Afirmen haver descobert la ubicació de Betsaida

Una de les ciutats més esmentades als evangelis

Betsaida, a la regió de Galilea, és una de les ciutats més esmentades en els evangelis. D'allí eren els apòstols Pere, Andreu i Felip.

També es creu que Jesús a Betsaida va dur a terme diversos miracles, com el dels pans i els peixos o el de retornar la vista un cec.

Tanmateix, fins al moment no hi havia consens a situar el punt exacte on es trobava la ciutat. Ara l'arqueòleg Rami Arav, professor del Departament de Filosofia i Religió i de la Facultat d'Història de la Universitat de Nebraska, afirma haver trobat la ubicació exacta de la ciutat bíblica i que aquest és E-Tell. Aquest lloc arqueològic es troba a Cisjordània, a un quilòmetre i mig del mar de Galilea.

El jaciment ha estat estudiat durant trent-dos anys. Durant les successives excavacions, Arav i el seu equip van descobrir fortificacions monumentals, emmagatzematge d'aliments i una porta de la ciutat en el lloc arqueològic, que els científics diuen que es remunten a l'Edat del Ferro i afirmen que pertanyen a la capital de Geshur, que més tard es va convertir en Betsaida.

El principal escull amb el qual es troben Arav i el seu equip és la llunyania d'E-Tell del mar de Galilea, contràriament a la descripció bíblica de Betsaida com un lloc accessible amb barca.

No obstant això, l'especialista apunta el fet que podia haver estat més a prop en l'antiguitat, a causa dels moviments tectònics i canvis en els nivells d'aigua que hagin provocat l'allunyament. «El mar de Galilea està just enmig de l'esquerda sírio-africana i és propens a canvis tectònics», ha assenyalat Arav, que ha recordat que el seu equip ha descobert equips de pesca antics entre les ruïnes de l'assentament.

Beques per a futurs professors de religió

La Federació de Cristians de Catalunya ha creat les beques «Beat Samsó» per als futurs mestres de religió catòlica de les escoles públiques i d'iniciativa social. Aquests ajuts que poden arribar a cobrir el 50% de la matrícula dels cursos per a la DECA. Més informació en el web de la federació.

El Papa reprèn les audiències públiques

Redacció

El Papa Francesc ha reprès les Audiències Generals amb la presència de fidels.

El passat dimecres 2 de setembre, després de gairebé sis mesos, el Pontífex es va reunir amb diversos centenars de fidels al pati de sant Dámaso, a l'interior del Vaticà.

Els fidels van començar a arribar des de primera hora a la Plaça de Sant Pere per a després dirigir-se al pati de sant Dámaso.

El Papa, en començar la catequesi va valorar la bellesa de la trobada personal: "Estic molt content que ara de nou sigui possible una trobada personal cara a cara en les audiències generals. Com a éssers socials necessitem tal im-

mediatesa que és bona per a l'ànima".

Gairebé sis mesos han passat des del 26 de febrer quan el Papa va presidir l'última audiència general abans de la crisi de la pandèmia.

Fins avui realitzava les audiències a la Biblioteca Apostòlica del Vaticà sense públic present, només els sacerdots que llegien la catequesi en diversos idiomes li acompanyaven i el seu discurs era transmès en streaming o pels mitjans de comunicació.

Abans de la seva catequesi, el Papa es va detenir a una distància 'prudent' d'un metre de les tanques que el separaven dels fidels per a respectar les mesures de seguretat anti coronavirus.

La Pel·lícula

Fàtima, la pel·lícula

Dirigida per Marco Pontecorvo

EUA, 2020.

Intèrprets: Harvey Keitel i Lucia Moniz.

Drama religiós.

Portugal, 1917. Tres nens afirmen haver vist a la Mare de Déu a Fàtima. Les seves revelacions enfureixen al Govern i a l'Església, que intenten obligar-los a retractar-se de la seva història.

Però a mesura que s'estén la notícia de la seva profecia, milers de pelegrins acudeixen a Fàtima amb l'esperança de presenciar un miracle. El que allí experimentaran canviarà les seves vides per sempre.

Inspirada als fets esdevinguts a la ciutat de Fàtima (Portugal) durant la Primera Guerra Mundial, aquesta pel·lícula tracta sobre el poder de la fe. El missatge i la història de les aparicions segueix fascinant a multitud de persones.

Convidats a viure l'inici del curs pastoral amb esperança

Romà Casanova, bisbe de Vic

Aquest any la Jornada Diocesana, unida al Dia de la Catedral, ha de tenir, donades les mesures sanitàries i de prudència que se'ns demanen, un format diferent. Al matí no podrem pas fer el que fèiem ja fa uns quants anys: trobar-nos per compartir reflexions, pregària i treball en relació amb l'objectiu principal de l'any pastoral que iniciàvem. Sí, però, que mantindrem la celebració de l'eucaristia a la tarda del diumenge 20 de setembre, la qual volem que sigui com el tret de sortida d'aquest curs pastoral. Un curs que iniciem amb la incertesa del que podrem fer, però que ha de ser, tanmateix, un temps per a obrir camins d'esperança, mitjançant la creativitat de l'Esperit, a fi de complir la missió de l'anunci de l'Evangelí. La nostra pobresa, que ens ve de ser seguidors de Crist, no ens permet de fer res més. Però nosaltres, com els apòstols Pere i Joan, *no podem deixar de dir el que hem vist i sentit* (Ac 4,20).

Molts són els reptes evangelitzadors que tenim al davant. Hem de tenir present la realitat de pèrdua de la fe cristiana en el cor de moltes persones. Aquesta realitat és cada vegada més punyent per als qui estimem Crist, quan constatem que no hi ha relleu generacional. Malauradament, la cadena de l'anunci de la fe en el si de la família s'ha trencat; es tracta d'un procés lent, que dura ja fa més de cinquanta anys. I ara constatem amb cruesa les seves conseqüències en les comunitats cristianes, que experimenten la seva feblesa. L'evangelització és el repte més important que té al davant la nostra Església de Vic en aquests moments. Cada comunitat parroquial, i cada un de nosaltres, en quant deixebles i missioners de Crist, hem de cercar la voluntat de Déu per tal de ser el que tenim com a realitat

més profunda: testimonis de Crist, enmig del nostre món, allà on som. No podem mirar cap a un altre lloc. La urgència ens apressa. Més encara, el que en urgeix realment és l'amor de Crist.

En aquesta mateixa línia de la urgència missionera, tenim en marxa al nostre bisbat el Sínode Diocesà. Un dels seus objectius clars és discernir la voluntat del Senyor, amb la llum de l'Esperit Sant, per a obrir camins de nou anunci de l'Evangelí enmig de la nostra societat, a fi de ser portadors d'esperança. El Sínode Diocesà, malgrat la incertesa, no ha de parar. Haurem de reinventar-nos per al treball dels grups sinodals. Ho necessitem vitalment. Ho necessiten tantes persones que cerquen el sentit de la vida.

